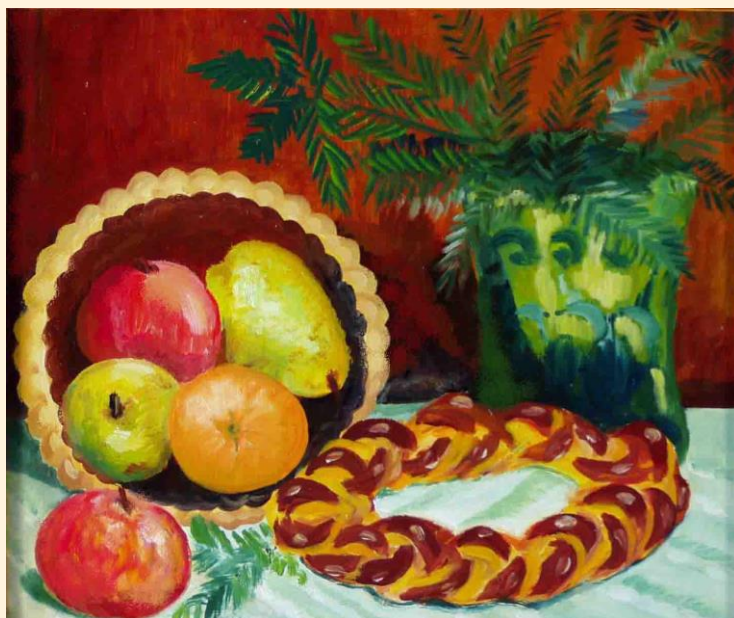

Lizák Pálma:

A Tűzedzők karácsonya

Karácsony közelgett, amikor levél jött a Rózsa Művelődési Házból, hogy ünnepi kiállítás és karácsonyi ajándékozás lesz a Tűzedzők Művészbarát Asztaltársaságának következő összejövetelén. Elkészült, a sütemény, a kicsiny ajándéksomag és a kép is mire eljött az ünnep napja. Még csak gyülekeztünk, de máris mindannyian valamiféle boldog várakozással néztük a karácsony misztériumához kapcsolódó képeket és a szépen díszített asztalt a Ház földszintjén.

Néhány képre még ma is emlékszem a sok közül. Az egyikén sejtelmes félhomályban egy parányi bölcső fölé hajol az édesanya és édesapa. Nincs háttér, nincs berendezés, a szülők féltőn, testük hajlásával boltívet alkotva

óvják a kisdedet. Világos és sötét meleg barnák uralják a képet, cseppnyi fények a gyermekén. Szeretet és meghittség áradt a nézőre. A másikon bársonyos piros és arany fények idézik az ünnepet, masnis ajándék-dobozok csillognak, boldog gyermekek játszadoznak. A harmadikon adventi kalács, gyertya és biblia egy kopott asztalon, semmi más. Szomorúság látni az egyedüllét ily megkapó ábrázolását.

Szólnak a karácsonyt idéző versek, József Attilától, Adytól, egy néhány a tagok által írottakból. Jól érezzük magunkat, fogy a mákos kalács, röpködnek a tréfás megjegyzések és a köszönetek az ajándékok bontogatása során. Nagy a derűtség, amikor szaloncukorból font koszorúval felékesítjük a „festő-verseny” győztesét. Örültem, hogy az egyszerűségében is sokat mondó, a szerető családot ábrázoló – nekem legjobban tetsző - kép kapta a legtöbb szavazatot.

Jó tudni, érezni, hogy vannak dolgok, melyek egyformán érdekelnek, összekötnék bennünket, melyekről szívesebben beszélünk, mint bármi másról, s ez a művészet, legyen az írott, vagy képekben elmesélt történet. Ez a társaság a barátságról, a szép, a jó és a művészet szeretetéről szól nekem. Köszönet érte Okányi Kiss Ferencnek, aki létrehozta, élettel töltötte meg, és feledhetetlen élményekkel gazdagította ezt a társaságot. (1994-ben)